

[Grethe Fenger Møller]

for. Hvis vi skal have en eller anden form for jobskabelse, så er det for os afgørende, at hensigten ikke er at flytte produktion fra private virksomheder over i kommunerne, men at jobskabelsesordningen klart præciserer, hvordan man kan sikre sig, at betingelserne bliver overholdt, således at vi faktisk støtter det private erhvervsliv.

Der er nogle uklarheder i lovforslaget, men ministeren ved godt, at det er meget svært for os med den begrænsede taletid at komme nærmere ind på disse ting her.

F.eks. siger man i bemærkningerne til lovforslagets § 6, stk. 2, at forslaget sigte er at udvide kommunernes mulighed for at iværksætte kommunal produktion med afsætning for øje. Men denne bestemmelse er jo i strid med lovforslagets § 3, der siger, at arbejdet så vidt muligt skal udføres af eller i samarbejde med private virksomheder. Jeg håber, der i udvalgets drøftelser eller under et samråd er mulighed for at få en afklaring af dette spørgsmål. Jeg mener også, det er vigtigt at få diskuteret, hvad »så vidt muligt« i § 3 betyder.

Jeg tror, vi har en mulighed for at drøfte nogle af disse ting positivt. Jeg tror, det er vigtigt, at man laver en grundig forberedelse, hvis dette forslag på en eller anden måde skal igennem, og at man også følger den henstilling, der er kommet fra landsarbejdsnævnet om, at ikrafttrædelsesdatoen ændres.

Spørgsmålet er altså, om vi under udvalgsbehandlingen vil være i stand til at lægge vores ideologi bort, således at vi kan finde frem til en løsning, som er tilfredsstillende for alle parter.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren fandt ikke, der var meget luft under stråhatten. Til gengæld har jeg næsten kun fundet luft under ministerens stråhat. Jeg ved ikke, hvad der er værst.

Ministeren kunne dog notere, at vi alle sammen har en vældig positiv holdning til det at gøre noget ved ungdomsarbejdsløsheden – det er jo ikke til at komme uden om – og så siger ministeren meget pænt, at nu håber han, det omsættes i realiteter. Ja, det er så sandelig da op til ministeren. Her bliver man beklemmt efter at have kigget under ministerens stråhat i debatten her i dag, for ministeren har endnu en gang bekræftet sit meget fjerne og teoretiske forhold til virkeligheden.

Ministeren skal ikke undre sig over, at der er venstreborgmestre rundt omkring, der gerne vil hoppe på den idé med jobskabelse i kommunerne, mens vi i partiet synes noget andet. Hvis jeg var borgmester i Hjørring, så ville jeg også blæse på, hvad det kostede f.eks. borgmesteren og de andre dernede i Maribo, hvad jeg satte i gang af beskæftigelsesprojekter. Jeg ville interessere mig for at løse mine problemer i Hjørring, og jeg ville blæse på Maribo. Men vi sidder nu engang herinde for at forsøge at tage et helhedshensyn og bl.a. sikre os, at det ikke er den dygtigste borgmester, der får skubbet problemerne over på mindre dygtige borgmestre. Derfor er vi nødt til at tage meget alvorligt på det problem, at man stjæler arbejdspladser fra hinanden.

Ministeren kan ikke komme uden om de mange eksempler, vi allerede kender, på, at man ved de foranstaltninger, der er gennemført, allerede har taget arbejdspladser væk. Der var f.eks. den lille virksomhed dernede i det sønderjyske, hvor en mand havde fundet ud af at lave plasticbeholdere, som rige mennesker kunne putte deres tomme spiritusflasker i. Han havde 32 ansatte. Så startede en kommune et andet sted i landet som led i et ungdomsarbejdsløshedsprojekt produktion af plasticbeholdere til at smide spiritusflasker i. I dag har den private mand 2 ansatte tilbage. Det er den slags eksempler, vi ikke kan forhindre, uanset hvor mange besynderlige kontrolmekanismer vi sætter ind. Det er teoretisk snak alt det andet, hr. minister.

Ministeren sagde smukke ord om, at alle skal kunne lave arbejdspladser, og drillede fru Grethe Fenger Møller lidt med, at det skulle være noget særligt dansk. Ja men sådan er det jo i dag – eller rettere sådan var det, inden det begyndte at blive sådan, at man undergravede mulighederne for, at arbejdspladser og virksomheder opstod dér, hvor en idé blev til virkelighed. Ideen og muligheden for at afsætte den under nogle frie markedsforhold var det, der skabte arbejdspladser, og ikke lokkende løfter om et eller andet stort statstilskud. Lad os da komme tilbage til den situation. Det er her, vi igen kan skabe mulighed for, at der bliver skabt arbejdspladser, at der bliver skabt beskæftigelse, ved at skabe økonomisk grundlag for, at arbejdspladser kan gro naturligt frem. Vi har lagt mange forslag frem, bl.a.